

Mieli tėveliai,

padovanokite skaitymo džiaugsmą savo vaikams! Skaitydami jie lavins vaizduotę, kūrybingumą, plės kalbos žodyną, geriau pažins save, mokysis išsakyti savo mintis ir jausmus, įsijausti į kito žmogaus emocijas.

Šioje serijoje rasite tai, kas svarbu ir patrauklu vaikui: nesudėtingo turinio, didžiosiomis raidėmis parašytų istorijų, kurios paskatins skaityti, įsijausti į pasakojimo esmę, fantazuoti ir labiau pasitikėti savimi.

1 žingsnis

Skiemenuoti tekstai didžiosiomis raidėmis, smagi gausiai iliustruota istorija.

2 žingsnis

Tekstai didžiosiomis raidėmis, nesudėtingi žodžiai, trumpos (iki 1000 žodžių) linksmos istorijos, patrauklios iliustracijos, įsimintini veikėjai.

3 žingsnis

Tekstai didesniu šriftu, pažengusiems skirtos istorijos (iki 3000 žodžių), nepamirštami veikėjų nuotyčiai, spalvingi charakteriai, fantaziją ir jausmus sužadinantis siužetas.

**KVIEČIAME SURASTI SAVO KNYGĄ, KURI
SUDOMINTŲ IR ĮTRAUKTŲ NUO
PIRMŲ EILUČIŲ!**

Vieną vasaros dieną kiškis ir meška
maudėsi ežere.

– Ši diena – geriausia mano gyvenime, –
ištara patenkintas kiškis.

Staiga virš jų prašvilpė kažkoks gyvis.

Tada tas gyvis sukliko, trenkėsi į medį ir
nukrito į vandenį.

PLIUMPT!

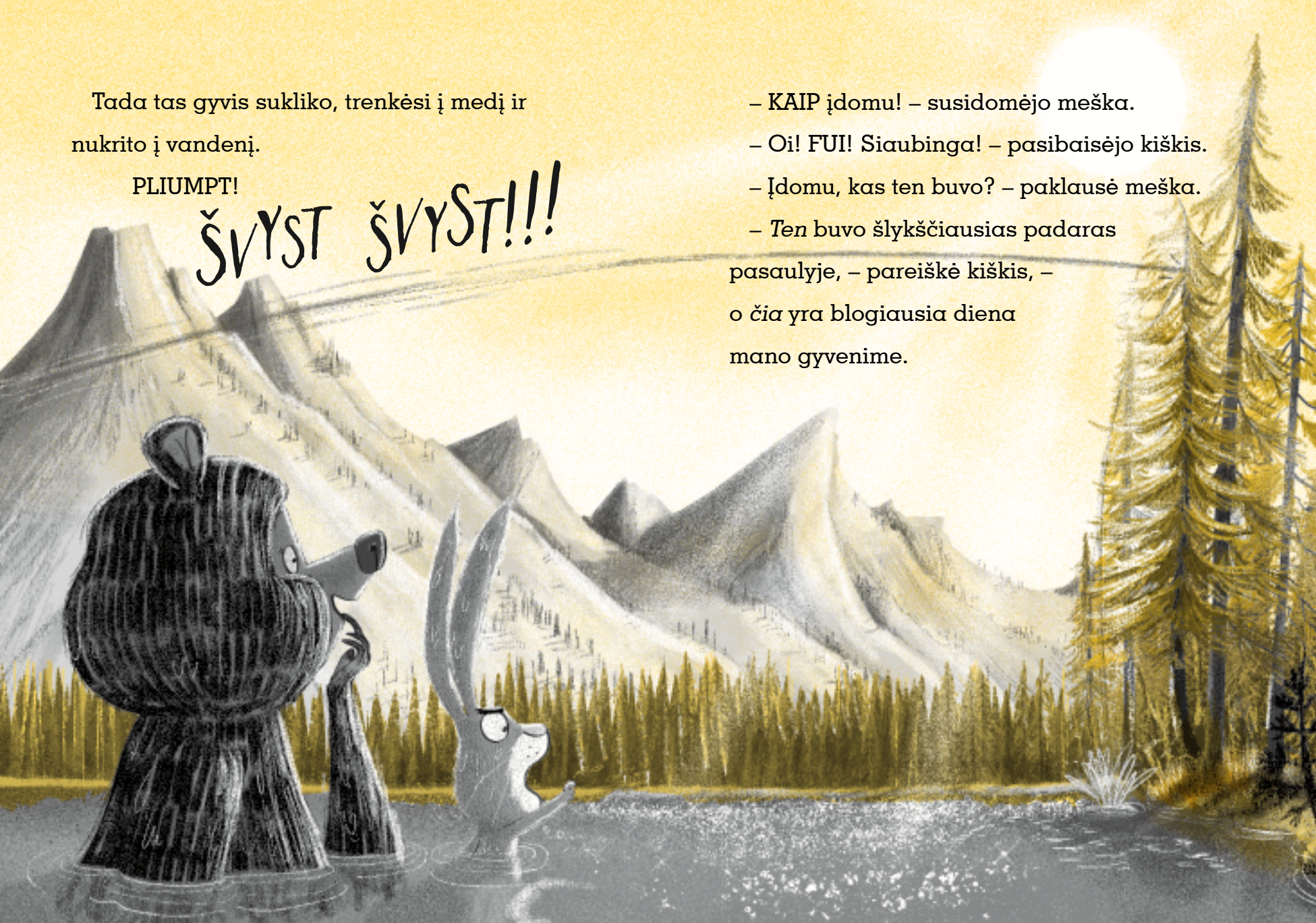
ŠVYST ŠVYST!!!

– KAIP įdomu! – susidomėjo meška.

– Oi! FUI! Siaubinga! – pasibaisėjo kiškis.

– Įdomu, kas ten buvo? – paklausė meška.

– Ten buvo šlykščiausias padaras
pasaulyje, – pareiškė kiškis, –
o čia yra blogiausia diena
mano gyvenime.

Gyvis netikėtai iškilo į paviršių.

Kiškis stvėrė meškai už smakro ir truktelėjo.

– Kad tik man pavyktų... tavo snukiu...
pasinaudoti kaip kopėčiomis, – išlemeno kiškis.

Užsikabarojęs meškos
snukiu jai ant galvos, kiškis
atsitūpė. Dabar saugu!

– Ačiū, – padėkojo kiškis.

Meška išgriebė šlapią
gyvį iš vandens.

– Kiški, gal žinai, kas
čia? – paklausė.

– Aišku, kad žinau, –
atsakė kiškis. – Tai...

Kiškis pasikrapštė pakaušį.

– Tai...

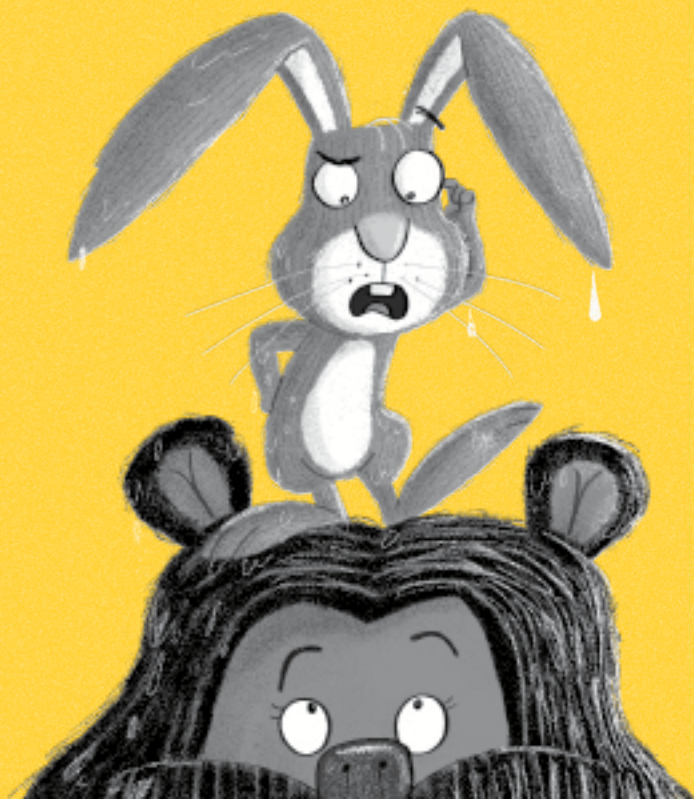
Kiškis pasikrapštė pasturgalį.

– Tai...

Na, sakyk ką nors!

– Tai ataka! Mokesčiai! Trydaliukas!

– Kas? – nesuprato meška.

– Na, gerai, nežinau, – prisipažino kiškis. –

Tiesiog pasakiau baisiausius žodžius, kokius tik įstengiau sugalvoti.

Meška išnešė paslaptinę gyvį į krantą.

Apvertė aukštyn kojomis ir palaikė, kol nuvarvėjo vanduo. Gyvis kostelėjo. Tada dustelėjo. O paskui knarktelėjo.

– Gyvis su plunksnomis... –
svarstė meška. – Paukštis?

– Gal čia genio pusbrolis iš gretimo slėnio? –
spėjo kiškis.

Meška apvertė gyvį.

– Oho! – aikelėjo kiškis. – Taip davėsi į medį,
kad net galvą *susiplojo*!

– Neškime jį pas genį, – pasiūlė meška.

